

Poul Michelsen: Eg sleppi ikki at leypa

Poul Michelsen slær uppgevandi út við ørminum. Hann hevði torað at lopið, men ein stigi og eitt málíngablíkk komu ívegin

Á Ólavssøku skuldi hann leypa gyrdíslop, 30 metrar niður av einum krana út yvir Eystaruvág, men tað sleppur hann ikki

ÁKI BERTHOLDSSEN

Hann hevur flogið við dreka í Alþunum.

Ein stórur dreymur er at sleppa at leypa út í fallskýggja.

Men klokkan fyra í dag ætlaði hann sær undir eitt heilt annað vágaverk: Hann skuldi verða tann fyrsti at royna seg í gyrdíslopi „bungy-jumpi“ í Føroyum.

Men tað verður av ongum.

Eitt danskt felag er komið til Føroyar at stíla fyri gyrdíslopi í Havn á Ólavssøku.

Leypast skal í elastikki av einum krana, 30 metrar niður yvir Eystaruvág.

Og føroysku fyrrleikararnir høvdu víst sjálvum Poul Michelsen, tann heitur at bjóða honum tað fyra lopið fyri einki.

Og vágafúsar, sum hann er, tók hann av.

Men nú gongur gamli og gremur seg.

Tí tað, sum skuldi verða ein hin størsta, persónliga avbjóðingin, verður nú av ongum.

Men tað er ikki tí at nervarnir eru gingnir fyri í síðstu løtu.

Tað er av medisinskum orsökum og ongum øðrum.

Tað var so forkolað, at eitt ílt av einum stiga og eitt málíngablíkk setti ein stoppara fyri hesum kampunum ímillum Poul Michelsen og nervarnar.

Meiðslaði seg

Poul Michelsen greiðir frá:

– Eg var og hjálpti grannanum at mála, og tað var so óheppið, at eg datt og fekk bæði stiga og blíkk útyvir meg og tvørtur um knæið.

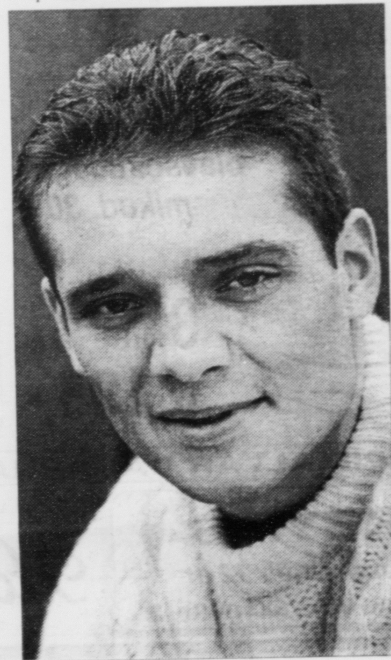
– Og tíverri var fallið so meint, at eg meiðslaði meg so illa, at nú fái eg ikki lopið, sigur Poul harmur.

Hann sigur, at eisini hevur hann hevur ligið undir skurði tver ferðir við knænum.

Andrias F. Hansen og Tummás Eli Hansen, hava lovað at royna seg. Tummás Eli gevur tó avboð um ov stendur á beinunum. Onnur vágafús eru Høgni Øster, fimleikari Jón Heðin Tróndheim siesta-vertur, og Katrin Petersen blaðkv.

um, so tað er kanska ikki heilt so sterkt, sum tað átti at verðið, tá ið tað skal tola so hart trýst, sum eitt gyrdíslop er.

Tí veit hann ikki, um hann hevði kunnað lopið undir nøkrum umstøðum. Men tað sleppur hann so

frá at taka støðu til nú, tí eftir fallið við stiganum forbjóðar tað seg sjálvt.

Hevði væl torað

Poul sigur, at hetta kemur illa við, tí honum dámar væl slíkar avbjóðingar, og hann hevði væl torað at lopið.

– Eg havi leingi gingið við einum dreymi um at fáa høvi at royna hetta, og tað er spell, at hesin møguleiki glapp mær av honum, men tað gerst ikki við.

Hann sigur, at hevur fleiri ferðir flogið við dreka í Alþunum.

Honum dámar væl avbjóðingar, sum eru eitt sindur útyvir tað vanliga, og hetta hevði akkurat verið nakað av tí.

– Hetta er ein persónlig avbjóðing og er eitt slag av kapping, sum mær dámar væl.

Hann heldur, at hetta eru upplivsi, sum eru eitt sindur øðrvísi enn tað vanliga.

– Tú livir lívið einaferð, og skalt tú spreingja mörk, gert tú tað, sum skal til.

Nettupp hetta at spreingja mörk, er Poul hugtikin av, tí hann heldur, at tað er spennandi at bjóða sær sjálvum av.

– Tað hevur altíð dámað mær. Tá ið eg eri á feru við børnunum, verður oftani okkurt spennandi roynt.

Er lívið ikki nóg spennandi í sær sjálvum?

– Eg veit ikki, men okkurt má tað vera. Tí er soverðið sum hetta til. Hví fara nøkur uppá Mount Blank? H v í ganga vit ikki bara á tí flata asfaltinum? Tað er stuttligt at bjóða nervunum av eitt sindur. Og serliga kropsligar avbjóðingar hevur altíð dámað mær.

Men spurningurin er so sjálvandi bara hvar markið gongur.

Í hvussu so er vita vit nú, at markið hjá Poul Michelsen liggur onkustaðni aftanfyrir gyrdíslopið.

Men vit vit eisini, at enn liggur tað onkustaðni hesum megin at skífúgving við dreka, tí tað hevur hann ætla sær, men bakkaði út í síðstu løtu.

– Eg havi staðið fult tilriggaður, til reiðar at leypa útav. Men tað tordi eg ikki, og tað ilskur inn á meg sjálvan fyri. Tað er sum um eg mangli tað síðsta skumpi útav. Og eg havi sett mær fyri, at eg skal royna tað einaferð, men nær tað verður, veit eg ikki.

Markið fyri, hvussu langt Poul Michelsen vil fara, gongur eisini onkustaðni hesumegin tað at loypa út í fallskýggja, tí tað er eisini ein dreymur hann hevur at royna, uttan at hann hevur hættað sær tað enn.

Hugsi ikki um deyðan

Poul Michelsen sigur, at tá ið hann roynir okkurt útyvir tað vanliga, hugsar hann ikki um, at tað kann enda galið.

Hann ivast heldur onga løtu í, at hevði hann roynt gyrdíslopið, hevði elastikk- ið hildið.

– Tað er ikki neyðugt altíð at hugsa sum so, at hetta, ella hitt kann enda galið.

Tí enda galið kann tað, altíð, eisini hvørja ferð tú fer fram um songarstokkin – ella hjálpir grannanum at mála...

Setir lit á lívið

Poul Michelsen sigur, at hesin hugurin at spreingja mörk heilt avgjørt kemur honum til góðar sum vinnulívsmannt eisini.

– Tað setir lit á lívið. Skalt tú fáast við vinnulív, mást tú vága eitt sindur. Velur tú tryggleikan, skalt tú seta pengarnar í bankan, ella í virðisbrøv. Vinnulívsmannt, sum lata pengarnar arbeiða, missa eitt sindur nú og tá, men kynstrið er at vinna eitt sindur fleiri, enn tú missur.

– Og tað er heldur ikki soleiðis, at vit spæla russiska roulette annanhvønn dag, verri enn so, sigur Poul Michelsen.

Onnur vágafús

Føroyski fyrrleikarin, hans Michael Hansen sigur, at tvey lop vera at velja ímillum: Gyrdíslopið, har í lopið verður av krananum, og katapulturin, har ið tvey vágafús verða skotin av jörðini, til himmals.

Tiltakið byrjar úti á molanum í dag klokkan fyra.

Og tað er ikki vist, at tað verður so keðiligt fyri tað um Poul Michelsen ikki fekk lopið.

Tí Hans Michael Hansen, hevur funnið aðrar, vágafúsar føroyingar, sum eru til reiðar at royna seg.

Millum teirra er B-36 og landsliðssveteranurin, Tummás Eli Hansen, sum ætlar at royna katapultlopið, um hann fær trygd fyri, at tað ikki stendur á beinunum.

Ein annar er HB-verjuspælarin Andrias F. Hansen, fimleikarin, ein triði, Høgni Øster, umframt Siesta-vertin, Jón Heðin Tróndheim og blaðkvinnuna á Dimmu, Katrin Peteren.

